

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

24 tháng 10 năm 2010

Số 120

Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người

105 Wrights Road,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Tel/Fax: +61 (8) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhointinhnguoi@gmail.com

Website: www.quyhointinhnguoi.org

Tuần này:

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Vườn Thơ Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Còn bạn đạo đồng hành với Bé đã từng hướng về hạnh tu học của Bé thì sao ?
- 2) Bé càng ngày càng khỏe, có phải nhờ thiền nhiều không ?
- 3) Sự nhớ nhung có làm cho con người khổ tâm không ?
- 4) Thế gian thường nói mê, không biết mê là mê cái gì ?
- 5) Hôm nay Bé bắt đầu thanh lọc nhện ăn trong một tuần, Bé vẫn tiếp tục viết bài à ?
- 6) Hôm nay Bé cảm thức thế nào ?

© Quy Hội Tình Người. All rights reserved.

Ngày 13 tháng 03 năm 1992

1) Hỏi : Còn bạn đạo đồng hành với Bé đã từng hướng về hạnh tu học của Bé thì sao ?

Đáp : Thưa, bạn đạo đồng hành với Bé được tái ngộ sống chung với Bé, thì lại càng học hỏi được nhiều khía cạnh thanh nhẹ trong thực hành hơn. Sự nhớ nhung thanh nhẹ lại được gia tăng trong lãnh vực thanh nhẹ và nhịn nhục, tự cảm thấy chính mình phải tự tu nhiều hơn, hầu như không còn sự xa cách nữa, chỉ biết ôm ấp lấy sự thực hành thật thà chất phác với chính mình là điều cần thiết. Về đến nhà lại thấy như đang mất hay thiếu một cái gì mà không thể diễn tả được, sống hiền chung vui chỉ có một tuần, nhưng kỷ niệm thanh cao và cõi mở ấy rất khó quên.

Kệ:

Trời ban tình đẹp duyên tái ngộ
Giây phút nhớ nhung cõi hư vô
Chơn pháp cảm minh tinh chất phác
Cảm thông nguyên lý tự mình vô.

Ngày 14 tháng 03 năm 1992

2) Hỏi : Bé càng ngày càng khỏe, có phải nhờ thiền nhiều không ?

Đáp : Thưa, lúc nào Bé cũng giữ đúng mực độ tham thiền như lúc ở Việt Nam. Quen làm việc từ 3 giờ khuya đến 6 giờ sáng mới được ngủ lại, phần thanh tịnh và sáng suốt được dồi dào hơn. Sau giờ thiền Bé không cảm thấy mệt mỏi bao giờ, khối óc minh mẫn sáng nhẹ, sự tiếp xúc về điện năng rất nhanh nhẹ chẳng có gì trở ngại cả, trong lúc viết bài, lại nhận được nhiều từ quang của Bè Trên chiếu độ, viết ra những ý niệm thanh nhẹ và hòa cảm với mọi trình độ tâm linh, trong chu trình tiến hóa. Người tu thiền thật tâm với chính mình, đọc qua mục Bé Tám, tự cảm thấy vui vui và rất dễ hiểu, nó rất đơn giản và thật tình, từ quang dẫn dắt từ điểm một, không lệ thuộc mà càng sáng suốt thêm, căn bản nhịn nhục càng khêu dật tâm từ bi, sống trong nguyên lý thực hành nhiều hơn là lý thuyết, hành rồi nói chứ Bé không chịu nói và không hành. Hành thì mới đem lại trật tự cho khối óc, còn thuyết mà không hành thì khối óc sẽ bị loạn dâm, theo chiều hướng hạ, đấu tranh và tự hại mà thôi. Thiền đàng hay địa ngục cũng do khối óc đề ra mà thôi, phải thiền định thì mới chứng tâm được điều này.

Kệ:

Pháp luân thường chuyển giải từ hồi
Khứ trước lưu thanh đạt thức thôi
Chuyển tiến thực hành tâm chẳng động
Khai thông thức giác một mình thôi.

Ngày 15 tháng 03 năm 1992

3) Hỏi : Sự nhớ nhung có làm cho con người khổ tâm không ?

Đáp : Thưa, nhớ nhung trong tình yêu thương thâm thúy của Trời Phật, thì nội khoa tâm lý sẽ được quân bình an nhiên tự tại, ngược lại hướng về tiền tài danh vọng, cuối cùng sẽ ôm lấy sự đau thương, ngu si sau giờ phút ăn năn sám hối, thì mới biết được lãnh vực từ bi sẵn có của chính mình đã tự bỏ phế từ lúc chào đời cho đến ngày nay, chạy theo ngoại cảnh và tự ràng buộc lấy chính mình mà không đòi hỏi sự thanh tịnh, không chịu dần thân trở về lãnh vực thanh tịnh, không chịu dần thân trở về lãnh vực thanh tịnh của chính mình, ấy là gốc vô sanh của tâm thức, không có một ngành nào có thể sản xuất nguyên lý vô sanh, nó là bất diệt và chẳng còn mê chấp nữa. Cảm thức được điều này, thì mới thấy rõ ánh sáng từ bi là sức mạnh của mặt đất này. Người tu thiền thanh tịnh, cảm nhận nguyên ý vô sanh, thì chẳng còn tội phước và được tiến hóa nhanh, thức hòa đồng sẽ được khai triển rõ rệt trong giây phút thanh tịnh. “Biển cho lặng mình châu mới phát, lòng cho riêng mới gọi là thần”. Lãnh vực từ bi được mở rộng, đi từ bước một, tha thứ và thương yêu, nó sẽ tự giải được nghiệp tâm, sẽ không còn bờ ngõ trên đường đời lẫn đạo, tự nó về không và tiến hóa hòa tan trong chơn không tự thức.

Kệ:

Quy hội tình yêu khắp mọi bề
Giải thông tự thức chẳng si mê
Thành tâm tự luyện duyên Trời độ
Giải thoát không ngừng lãnh vực mê.

Ngày 16 tháng 03 năm 1992

4) Hỏi : Thế gian thường nói mê, không biết mê là mê cái gì ?

Đáp : Thưa, mê là mê tiền tài danh vọng, tức là làm những việc mà mình không thể làm được, cứ ôm lấy sự hi vọng này đến hi vọng khác, liên tục suốt kiếp làm người. Mê tướng số của chính mình, đành bỏ quên chơn lý tu học của phần hồn, quên cả chu trình tiến hóa ở kiếp chót này, không tu, không sửa, tức là lao đầu vào cỏi mê trần trước. Đến giờ phút cuối cùng cũng phải tự nó dẫn thân vào cảnh học hỏi tiếp. Chịu tu sửa ngay kiếp làm người, nhịn nhục tối đa thì mới có cơ hội giải bỏ được nghiệp chướng trong nội tâm, không lấy một hận thù và mê chấp, thì phần hồn sẽ được nhẹ nhàng, sau khi lìa thân xác hư hoại của hồng trần. Cát bụi phải trở về với cát bụi, ngược lại được tiến hóa học hỏi sự thanh cao và từ bi trong lãnh vực tâm linh tiến hóa không ngừng nghỉ, giải thoát được rồi, thì tự mình thấy rõ cảnh hồng trần hư ảo sẽ không còn luyến tiếc trong tâm nữa. Làm người ai cũng muốn cứu người, nhưng không sao làm được, chỉ có cương quyết tự tu, hướng về con đường giải thoát, thì bộ óc mới được rảnh rỗi và tiến hóa kịp thời.

Kệ:

Hư danh ảo mộng ở trên đời
Không có có không khó thành thôi
Tạm cảnh trường đời ta tự dứt
Dẫn thân hành đạo rõ cơ Trời.

Ngày 17 tháng 03 năm 1992

5) Hỏi : Hôm nay Bé bắt đầu thanh lọc nhịn ăn trong một tuần, Bé vẫn tiếp tục viết bài à ?

Đáp : Thưa, viết ra là công hiến sự thanh nhẹ, từ trong khối óc chiếu sáng, sau giờ thiền gặt hái được, bắt buộc Bé phải viết ra trong sự tự nhiên cảm thức.

6) Hỏi : Hôm nay Bé cảm thức thế nào ?

Đáp : Thưa, hôm nay Bé cảm thức người đời quá động loạn, làm cho cơ cấu xã hội loài người không yên, chính do tâm mà ra. Nếu mọi người thật sự hướng thượng giải thoát, thì cơ cấu nào cũng đều tốt đẹp và an lành cả, hơn loại sẽ không còn buồn rầu lo âu vì ngoại cảnh. Nuôi dưỡng tâm hồn hướng về Trời Phật, sống trong nguyên lý giải thoát vô sanh, đời sẽ vui đạo sẽ ổn, cũng do tâm của vạn linh cộng đồng hơn sinh đóng góp.

Kệ:

Một bước chân đi một niệm hành
Khai thông trí tuệ hướng chiều thanh
Sanh sanh hóa hóa cùng tương ngộ
Học hỏi không ngừng triết lý thanh.

Y Lý kì 11 (tiếp theo)

...
Cho nên, bịnh do tánh sanh mà mình tu mình sửa được cái tánh rồi thì cái bịnh nó đỡ lắm. Thì chúng ta luôn luôn ở trong lạc hoan và sáng suốt thì nó không có bị buồn rầu. Cho nên, những cái hạch này kia, kia nọ mà trong phổi mà ra là do cái buồn rầu tức giận mà không nói ra thì họ phải sanh bịnh.

Cho nên, hàng ngày chúng ta tu, chúng ta trị bịnh ở đây, không phải đi vô đây không có chuyện học, vô đây học rất nhiều. Thấy hành động từ một người bịnh, người lớn tới trẻ nít, người này bịnh sao, bịnh sao, mà mình làm sao am hiểu được cái bịnh tình, đó là mình người đi học ở trong trường đại học, thực thi rõ ràng và mình thấy rõ rồi sách vở là tham khảo thôi, còn mắt mình tận mắt mình chứng kiến và mình nghe mình thấy, cái đó mới là quý giá. Nay thu hút chút, mai thu hút chút là chúng ta học được rất nhiều. Tôi nói tới ngày nay tôi cũng vẫn học nơi người bịnh, nếu tôi tiếp tục trị bịnh. Bởi vì thời tiết biến chứng vô chừng, bịnh hoạn cũng vô chừng, phải học hoài hoài, đâu có phải mình giỏi đâu, làm sao nói mình giỏi được, phải học.

Cho nên, chúng ta chun trong căn phòng này là chúng ta phải học. Mọi người phải điềm tĩnh để học và thấy kẻ ra người vô, đó là chúng ta học thêm. Học thêm để chi? Để sửa mình và để giúp mình những tánh tình như thế đó sanh ra những cái bịnh đó thì nguy hại mình phải sửa. Mình phải đem lòng yêu thương những người bịnh là mình đối tánh. Khi mà mình yêu thương người bịnh, mình tội nghiệp người bịnh, mình lo chăm sóc người bịnh thì tánh tình mình được cởi mở cũng như là người tu, những người thiên giác. Mà mình thấy người bịnh mình sợ này kia, kia nọ, rốt cuộc mình đâu học được cái gì, mình đâu có tiến hóa được, thấy chưa?

Cho nên, chúng ta có cơ hội học, nên học. Tuổi trẻ còn phải nên học nhiều hơn những người lớn tuổi. Người lớn tuổi không muốn có một cái xã hội xấu và không có muốn có một chế độ nào xấu, không có muốn càn khôn vũ trụ ô trược, muốn người kế tiếp phải giỏi hơn và tiếp thu lạ hơn.

Cho nên, cố gắng lao đầu vô đó mà học, ở đó mà hiểu, rồi sau này không có bao giờ đối. Sau này tôi chết rồi các bạn mới thấy rằng: A! Cái lời ông Tám

nói là đúng. Tại gì lúc đó tôi làm biếng tôi không học được. Mà bây giờ tôi siêng năng, tôi thấy tôi bây giờ tuổi tác lớn rồi, mắt mờ rồi, tay run rồi, viết cũng viết không được, mà học cũng học không được, lúc đó tôi mới tiếc. Còn tuổi trẻ mà chịu học, quý lắm, sau này sẽ có một xã hội tốt, nhân loại tốt, nhân quần tốt, thương yêu lẫn nhau, không có nói xấu đầu này, nói xấu đầu kia, nói xấu đầu nọ, không có. Bởi vì nó vô đây nó tìm hiểu cái chuyện tốt.

Cho nên, trong phòng này tôi khuyên các người ở phòng này phải tìm chuyện tốt của mọi người mà đề cao họ để họ tiến hóa, không nên nói xấu một ai, nói xấu là mình chìm mình xuống. Trong cái xấu đó nó có cái tốt, mình phải bồi dưỡng cho nó để cho nó tự chủ và nó tiến hóa, cái đó là cái quan trọng. Bởi vì mọi người đều lớn cái lứa tuổi khác nhau, người lớn phải giúp người nhỏ, ở trong phận sự sáng suốt và đưa cho họ tiến, giúp cho họ tiến. Đó, mình tập quán quen rồi mình đi nơi khác sau này mình cũng gây dựng cái giống tốt. Mình trồng được cái giống tốt cho mình, tư tưởng tốt là cái giống tốt, mà cái giống tốt đó là cái cây phước đức, sau này ăn không hết thì mình gieo cho người khác cũng đạt được cái cây phước đức trong tình thương và đạo đức. Cái đó là cái cao quý lắm.

Cho nên, các bạn đã có cơ hội gần được tôi, tôi chỉ chịu khắc phục lấy tôi từ giờ phút khắc để học hỏi nơi các bạn và thiêng liêng các giới tôi đều học hết, tôi là học trò của mọi giới. Rồi ngày nay các bạn cũng kính nể và thương yêu tôi thì các bạn phải làm những điều tôi đã và đang làm, hầu chúng ta sẽ có được những cái hương đăng tốt lành trong quần chúng nhơn loại, bầu trời thế giới. Chớ chúng ta không nghĩ cho một chỗ eo hẹp nào, phục vụ nhơn loại, đó là cao quý.

Các bạn đã tự tu và chịu tu cách mạng lấy bản thân rồi để trở nên một người thật thà tốt đẹp, dặt muôn loài vạn vật ở sau này thì chúng ta nên nắm đó mà hành và tiến, từ lời ăn tiếng nói tới hành động cũng phải tự mình sửa chữa, kiểm điểm để tiến hóa.

Cho nên, chúng ta ở phạm vi rất eo hẹp mà làm việc cũng như ở trong cái phạm vi rất lớn. Là nhờ gì? Nhờ tình thương của chúng ta và sáng suốt của chúng ta và chúng ta chấp nhận để vun bồi sự sáng

suốt thêm. Cho nên chúng ta với một số người eo hẹp này mà có thể làm cái việc lớn như ở trong một cái cơ sở tòa pháp hiêm có ở tại đây. Mình nói ra ở thế giới không ai tin nhưng mà chúng ta vì cái tình thương quảng đại của chúng ta, chúng ta làm được thì chúng ta ở trong lòng tình thương nên thực thi tình thương để tiến tới. Rồi cảm ơn các bạn, tối nay có cái gì thắc mắc cứ việc nói đi.

Thầy: Nhưng mà chúng ta cũng có tinh thần giúp đỡ mọi người thì mọi người đều chia sẻ ở trong đó chút đỉnh, thấy không? Nhưng mà mình thấy mình hưởng cái tiền xe pháo chút đỉnh đó, cái đó là của nhân dân, của người bệnh giúp mình, mình phải hết sức sáng suốt giúp người ta. Đó, mình được một chút tình thương của đại chúng để gây cái cây phước đức ở tương lai. Trong giai đoạn này để cho người tu tiên hóa thì có nhiều ăn nhiều có ít ăn ít. Nhưng mà họ muốn cho sao cho, thiếu cũng phải cam chịu, chứ không có biết làm sao, phải không?

Cho nên nhiều người tưởng là mình thân quá nhiều, rồi để làm giàu ở sau này, thời buổi này có cái vụ làm giàu được đâu? Người nào làm giàu là người đó lao đầu vô cục đá, thấy chưa? Mà chúng ta mọi chị em anh em ở đây chịu đóng góp tình thương, cái đó tôi thấy rất cao quý. Mà những người được hưởng cái đó, nên ý thức rõ ràng của nhân dân giúp mình, của người bệnh giúp mình. Mình phải làm sao học cho mau giỏi để giúp người bệnh và ý thức rõ cái nhiệm vụ sáng suốt thiêng liêng của mọi người đã sẵn có. Còn ai có gì nữa?

Thầy: Còn những cái người mà nó xuất hạn mồ hôi nhiều là mình phải hơ. Bởi vì trong đó nó hàn hự, phải hơ cho nó tiếp sức, tiếp hơi nóng cho nó.

Bạn đạo: Bà nói bà đem nhà thương, nhà thương không nhận.

Thầy: Phải rồi bởi vì thủ tục làm này kia, kia nọ rồi tới giờ chết chớ làm gì.

Bạn đạo: Nó lạnh quá đi con lại là nó ra mồ hôi ướt lạnh ngồi dậy không nổi.

Thầy: Phải hơ cho nó.

Bạn đạo: Con có hơi khí hải.

Thầy: Khí hải, quang nguyên khí hải, phế nhu, mấy cái đó phải hơ nó, hơ luôn tỳ luôn.

Bạn đạo: Trong lúc đó thì trong nhà có ba đứa em của nó cũng bệnh luôn, ba đứa cũng đem ra con châm, rồi con thấy bị gió nhiều quá, con mới cắt lưng cho nó, cắt xong nó la khỏe.

Thầy: Có kết quả. Bây giờ phải học thầy cắt lưng. Nó cắt lưng hay lắm đó, phải học. Bữa nào mình giảng dạy cái vụ cắt lưng, biết không? Tuần tới về

chỉ chị em biết cái vụ cắt lưng. Nó cắt hay lắm, cắt hay lắm, bệnh gì, bệnh gì cắt lưng, hay lắm. Cái đó mình phải học luôn. Bởi vì chúng ta đâu có thuốc men đầy đủ, thấy không? Chút đỉnh của họ trợ giúp vậy thôi chớ còn đâu có thuốc men gì đâu? Không có thuốc men đầy đủ thì không nên ý lại thuốc men mà ý lại nơi thủ thuật châm cứu và cắt, giã, cái đó cần lắm.

Bạn đạo: Theo con thấy mình vừa châm cứu, mình vừa cắt thấy nó mau hơn.

Thầy: Ừ, vừa cắt và giã, sau này tôi phải đem bộ đồ giã nữa, mình phải có cái giã nữa, giúp luôn cái đó cho nó dễ dãi.

Bạn đạo: ... mở mắt không nổi ... (nghe không rõ).

Bạn đạo: Nhưng mà cắt là cái gì?

Thầy: Nhưng mà cắt cái máu nó tới đó, nó không có chuyển chạy nữa, nó ứ, nó ứ đọng, mình phải cắt xả nó đi. Cũng như mình cắt thì nó thấy máu đen rồi.

Bạn đạo: Đen dữ lắm.

Thầy: Bởi vì uống thuốc vô nó cũng không chạy nữa thì chỉ cắt giải nó mới thông.

Bạn đạo: Nếu con có khả năng về chuyên môn này.

Thầy: Là hồi trước học cách cắt ở đâu, ai dạy?

Bạn đạo: Ngày trước thì trong hãng con làm, mấy chị em bệnh hoạn hay vô kêu con cạo gió.

Thầy: Rồi cắt luôn, rồi biến chế ra.

Bạn đạo: Mấy người nói sao con cạo lại hết bệnh. Đôi khi con không có ở không rồi nhờ mấy dì cạo dùm, thì người ta đi ra cho cạo, một người cho bốn người cạo, cạo cũng không hết nữa. Chị phải vô nhờ con cạo, chị nói: con cạo thì nghe nó khỏe hết. Theo từ đó tới nay con thấy nhiều trường hợp bệnh nặng, con làm đó luôn thì họ nói đỡ nhiều.

Thầy: Cái cắt hay lắm đó. Cắt trúng nước, trúng gió, cắt hay lắm. Nhiều người ta có alcohol đầy đủ, ngứa cũng cắt được. Còn ai có cái gì nữa trình bày có cái gì hay. Phải coi, cái đó phải thử máu, coi chừng nó độc. Nhiều cái bệnh về dương mai, bệnh cùi cũng có nữa, phải coi chừng.

Bạn đạo: Con có chỉ lại đây.

Thầy: Phải coi chừng cái máu của nó. Nhiều khi không có nên cắt bậy rồi nó truyền nhiễm cho mình. Cắt có coi ... (nghe không rõ). bệnh có phong độc không? Coi chừng, châm không được thì thôi. Có học được cái gì? Biết được nhiều, gần được nhiều, hiểu nhiều. Đó, không phải là ông Tám phải nhắc. Học là ông Tám muốn đòi hỏi cái thông minh của con người và cái sáng tạo của con người, cái đó nó mới có giá trị. Còn cứ chui trong lỗ tai nó hoài,

không có giá trị, chui nó, nó không thích nó nhả ra. Còn để nó tìm nó học, nó có giá trị, thấy không? Rồi nó tìm nó thích. À! Cái này ông trị vậy hết bệnh, thôi mình lấy sách coi, mai mình châm thử cái bà đó hết bệnh, hết bệnh nó mừng lắm, nó mới học thêm, thấy không? Coi con người có thiện chí làm việc hay không? Con người có tự giác để tự vệ mình tiến hay là không? Thấy không? Con người tự giác tự học thì con người đó mới có giá trị, thời đại nào cũng giá trị. Mà con người ỷ lại, con người không bao giờ có giá trị. Còn trong cái khối này xây dựng người nào sau này liệng đi góc nào nó cũng tổ chức được một cái chỗ để nó làm việc. Ta muốn có những người như vậy, chứ không muốn có người kêu bằng yếu ớt phải nhờ người này, người kia, người nọ, những người đó hết xài, những người đó đem bán bỏ cho rồi, không xài được, yếu ớt quá, không xài được.

Cho nên, để gần mọi trạng thái để nó hiểu rồi nó ra nó làm việc. Con người phải đáng một con người. Từ hồi nào giờ tôi đi làm ở hãng cũng vậy mây cô thơ ký của tôi, vắng mặt tôi, khách hàng tới nó trả lời lẻo lẻo cũng như ông Tám ngồi đó vậy. Bởi vì, cái gì tôi cũng cho nó biết hết, nó học hết. Cái gì cũng phải ngồi đó nghe, cái gì cũng phải biết hết, nó hiểu. Rồi hồi trước nó đi làm thư ký tôi, rồi một thời gian ra cái, tôi nói thôi tao nghỉ, mày làm chủ, y ngồi y làm ro ro, đâu có gì đâu, bởi vì hàng ngày tôi giao cho y làm, y làm luôn, y hưởng, sướng hơn, tôi đi làm chuyện khác. Đó, giúp người nào cũng phải tới cái chỗ tốt. Còn giúp người ta mà ra bị người ta ăn hiếp, không biết đường trả lời, cái đó không xài được.

Cho nên, những người hèn nhát, rất hèn nhát là có cô, cái cô Kiệt là cô hèn nhát nhứt thế giới này, xách cây kim đưa dạy lại, bỏ chạy từ đây ra tuốt ngoài cửa, không dám ngó cây kim nữa. Còn bây giờ y làm châm cứu sư được rồi. Nếu mà không có tôi làm sao y làm được. Tôi bắt buộc y phải ngồi đóng cửa lại, chạy đi đâu, hết rồi, không ấy thì tao giết mày, để mày sống yếu hèn quá, không được, châm, phải chịu, rốt cuộc anh làm được, anh thấy không có sao. Ban đầu nó sợ, bây giờ nó thấy không sao nó châm người ta được, lần lần lần lần nó tự chủ.

Cho nên, con người có tâm xây dựng mình, có tâm giúp đỡ mình hay là không, con người nó khác. Còn con người lợi dụng mình nó khác. Có tâm giúp đỡ ta nói hết cuộc đời người ta cho mình nghe để mình hiểu, mình có ảnh hưởng chung quanh mình, trong

trí óc mình luôn luôn có ảnh hưởng tốt đẹp của họ để mình nắm đó mà tiến. Còn nhiều người, người ta dấu để ta thụ lợi, ta chỉ cái này chỉ cái kia, họ đâu có chỉ. Bởi vì tại sao? Mấy người như con Hải, con Điều vô tôi nói chuyện đời cho nó nghe nhiều để chi? Bởi vì nó sẽ chống đối với chuyện đời, nghịch cảnh sẽ xảy tới gia đình nó, rồi nó phải chịu, nó phải đứng ra, nó không có sợ nữa. Rồi tới cái chuyên môn hể nó hiểu chuyện đời thì chuyên môn ăn chung gì, không bằng một khía cạnh của chuyện đời. Chuyện đời là quan trọng nhứt, lớn nhứt mà cái chuyên môn có một góc thôi. Đó, nó hiểu được chuyện đời thì chuyên môn ăn chung gì, nó học có mấy hồi đâu, không sao. Để rồi mang tiếng tôi có học ông Tám nhưng mà bây giờ cái gì tôi cũng sợ hết thì ông Tám không chịu cái vụ đó. Tao hôm trước tao làm xe đồ, xe hàng cũng vậy, mấy thằng lơ của tôi phải ngon lành, thứ lơ mà phải bận áo dầu nhớt, tôi không chịu. Giờ làm việc mấy dầu nhớt được, mà rồi phải dẫn đi may, may bộ đồ ngon lành vest hàng hoàng đi chơi với tao. Bởi vì, nó thấy nó thấp hèn hơn người ta làm sao nó làm việc được. Nó thấy nó ngon lành như ai, nó mới làm việc được chớ. Dẫn mày đi ăn đồ tây, vô ngồi, thằng tây ngồi đó, mày ngồi đó, ăn hàng hoàng, nó thấy té ra không có khó khăn, suốt cuộc đời nó không dám bước vô đó, nó thấy không có khó khăn. Đi vô nhà hát lớn vĩ đại, vô đi coi hát với tao, cho nó quen. Đó, nó thấy nó khỏe quá. Rồi sau này nó hiểu hết rồi, nó là mình mình là nó, giao cho nó làm. Tụi bây bỏ đời tao tao phải chịu, còn tụi bây không bỏ đời tao, tao có ăn hoài, tao không thèm ngó tới chiếc xe tao không thèm lo tới.

Hồi tui làm đoàn hát cũng vậy đời nào tôi về đoàn hát, tui nó ăn uống sang lắm. Nó làm việc nó phải sung sướng chứ, có tiền vô bao nhiêu đó phải chi tiêu cho nó xài, rồi tôi đâu có thèm.

Tôi làm ghe cũng vậy, làm cái gì cũng vậy, tui nó làm sao nó làm, tôi không biết. Ban đầu tôi thương nó một cách. Tôi lo lắng từ cái gì tôi cũng lo hết, xong rồi tiến lên quỹ đạo làm ăn được rồi, mấy người lo sao lo, tôi không biết. Mấy người thương, tôi nhờ; ghét tôi chịu. Tôi làm chuyện khác, tôi cũng mệt, con mã tốt mà con ngựa tốt, tôi đâu có đi ăn cái cỏ cũ, không bao giờ ăn cỏ cũ, làm cái mới hơn, cái gì cũng ra cái mới hơn, không chịu ăn cỏ cũ.

Thành ra không phải nói tôi khoe khoang, người được gần tôi và tôi lưu ý những người đó được phước đức lắm, phải cố gắng học kỹ. Cuộc đời lớn

lên một tuổi một khó khăn, một tuổi một sự đau khổ dồn dập. Mà mình có kinh nghiệm rồi không bao giờ nó dồn dập được. Mình tự chủ, không sợ nữa, mình phải tiến hóa không ý lại nữa nơi ai, tôi phải có chuyên môn để tôi xây dựng cơ đồ tốt đẹp, tôi mới thấy gia đình hạnh phúc, tuổi trẻ đang học.

Tôi ra đời đâu có đồng xu nào của cha mẹ, tôi đâu có đi vô trường học, tôi lượm giấy rách tôi học không, nói ra nhiều người cũng khóc. Tôi lượm vỏ rác tôi đi học chữ tây mấy cái thơ người ta viết này kia, kia nọ, tôi lượm, lượm về tôi kêu bà chị đi mua cuốn tự điển dictionaire, bà dẫn đi chợ mới, bà mua dictionaire, tao cho mấy lần này nữa thôi, không có mua cái gì hết á. Hồi làm chi vậy? Bởi vì mình nhỏ bệnh quá không có đi học được. Mình lớn vô mình đi làm, mình cũng nhờ cuốn từ điển, tôi thấy cuốn tự điển tôi khoái, cuốn tự điển là tôi học hết, tôi không cần biết cái gì hết. Mua cuốn tự điển chơi, rồi bà la um sùm. Rồi tôi vô tôi chỉ cuốn tự điển đó đêm nào tôi cũng học tới ba giờ khuya.

Tôi còn giỏi hơn mấy thằng kia nữa, tôi đi coi cinema tiếng pháp, tôi hiểu hết, mấy thằng kia không có hiểu. Học, tôi học vậy đó. Còn Ăng-lê tôi cũng học đại, mở radio trưa đi làm về vận cái nó nói gì nói, tôi lạc ở bên anh coi nó nói sao, thét rồi tôi cũng nghe.

Bởi vì ông Tàu, tôi nghĩ ông Tàu, ông qua Việt Nam có biết mẹ gì, gặp mấy bà Việt Nam, bà nói thét rồi ông cứ vô ông cãi lộn với mấy bà đó được rồi. Tôi lạc bên kia tôi cũng cãi lộn được vậy. Tôi đâu có sợ, tôi học đại vậy hà, tôi biết nói. Thành ra tôi phát âm chính xác, nhiều người phát âm không có chính xác, mà nhờ học trong cái radio, đâu có tốn kém gì đâu. Nhỏ lớn gia đình không có tốn kém tiền học tôi gì hết, tôi lượm sách, lượm giấy, tôi làm thôi. Mà khi tôi làm cái đơn chữ Pháp, rồi ông già ông hỏi mấy học chữ Pháp ở đâu? Tôi lượm mấy cái giấy tờ trong thùng rác của hãng người Pháp. Hồi trước, tôi đi chơi tôi chạy ngoài đường tôi lượm vô. Họ viết hay quá, cái nào hay tôi chép, tôi chép rồi tôi cộng lại, tôi làm một cái đơn, tôi làm dùm cho ông cậu tôi hết hồn, thằng này làm lẹ quá, nó học đâu kỳ vậy, mà ông già đâu có thấy, không bao giờ tôi học trong lúc nghỉ là giờ này là tôi đi chơi, không bao giờ tôi học. Tôi làm lung tung hết, ba giờ khuya tôi dậy thấp cái đèn chép.

Cái chữ Tây mình tra từ điển hiểu rồi đó hén, tìm một cách làm một câu cho nó nhớ, câu đó viết cái nó thuộc lòng, viết hoài, viết rách giấy luôn, rồi liệng bỏ, bữa sau đi lượm cái khác về học. Thành ra

tôi làm trong cái hãng đó, ông Tư ông nói sau này nó giao hết cho bạn, tôi nói tôi có biết Ăng-lê đâu mà giao ông. Vậy mà sau này bạn biết hết mới lạ, nó tu vậy mà nó biết. Rồi tôi vô tôi làm, làm, làm, mình hồi nào giờ đâu có học Haute étude commerciale. Nó ở trong cái classe Haute étude commerciale phải làm rapport internationale đâu phải giỡn. Làm cái báo cáo nghĩa là người ta dòm mấy người học, mấy người tú tài học đồ này kia, kia nọ. Ở đây dòm nói mấy làm ba ngày chưa xong. Tôi đâu tôi sắp đặt hết trội, tôi làm nửa tiếng đồng hồ, tôi đem ra rồi. Thằng kia nó nói: hồi sáng mới tới bây giờ tôi không thấy anh làm, mà anh nói nửa tiếng đồng hồ anh giao, tôi nói nửa tiếng, vậy tài liệu anh ở đâu? Tôi gỡ hết trong đầu óc, chút nữa tôi kêu nó đánh rộp rộp rộp rộp chỗ nào hết trội, yên hết, tôi có cách sắp đặt của tôi. Mà nó vô trong bàn tôi, nó thấy hết hồn, giấy tờ lộn xộn hết, mà telex dài. dài... vậy mà làm sao anh trả lời được. Tôi nói: Anh coi câu nào tôi trả lời không được đâu, chỉ có anh mới không trả lời được, chớ còn tôi, tôi dòm cái bàn tôi nhúc đầu ghê, ông nói có bốn cái telephone mà ông còn viết đạo kiểu Việt Nam nữa, làm thơ, làm thi nôm... (nghe không rõ) ... rồi đâu đó tới chiều có trật tự hết hà, nó làm vậy. Nhờ cái gì? Nhờ cái thanh tịnh. Cho nên cái tu này có giá trị ở chỗ đó. Tôi không có học nhiều, tôi nhờ thanh tịnh tôi đạt tới được. Cho nên, các bạn cố gắng tu, các bạn sẽ đạt nhiều cái, tự mình phải kinh sợ mình, hay tới mức đó. Người đã học còn sẽ tiến hóa nhiều hơn, còn giỏi nhiều hơn. Cũng như tui này nó học tiếng Pháp, sau này cái chữ đó mà hồi trước cái chữ đó hình như cái ý nghĩa đó bỏ rồi, nó hiểu cái ý nghĩa khác. Năm ấy tôi ở bên Pháp, mấy thằng science politique này kia, kia nọ, tu một thời gian, tôi cũng học bao nhiêu chữ đó mà bây giờ tôi xài khác rồi, tôi hiểu cái nghĩa khác hơn cái hồi trước, cái hồi trước xài không được thì nó mở, cái thông minh vượt mức của nó có, sự sáng suốt có, thấy không? Cho nên, ráng tu đi để học, còn nhiều cái phải học. Khi mà chúng ta thanh tịnh thì bất cứ cái nghịch cảnh nào chúng ta cũng tiếp thu và hóa giải nó được, đó là học trong cái bài đó. Chớ không phải nói tôi phải tốn tiền để vô trường học, tôi mới biết, không thêm. Lượm được là học hà, muốn học là học. Tôi nói thiệt tôi đâu có học chữ Tàu, phải không? Thi thơ chữ Tàu tôi ra được mà, báo chí đưa tôi coi, tôi biết hết mà, tôi đâu có học, tới bây giờ tôi không thêm học nữa, viết cái thơ nào đưa tôi cất nghĩa cũng được hết, tôi làm bài thơ được, đâu có

phải giống. Để chi? Để cho mọi người thấy rõ cái tu này có giá trị. Còn nếu tôi muốn học là học, không có mấy hồi, một tờ báo thôi đủ rồi, trong đó nó chính trị quân sự gì trong một tờ báo có đủ hết. Học một chữ gì cũng một tờ báo, đủ. Học nát tờ báo đó rồi yên hà, không có khó khăn. Hồi tôi học chữ Việt Nam là tôi học báo không hà, thơ thì lấy coi vầy rồi bỏ, coi rồi bỏ xọt rác. Cho tôi học chữ Việt Nam ở nhà dạy bập bẹ thôi hà, vắn ngược vắn xuôi đâu có bao lâu, rồi biết đọc vầy thôi. Cho nên nhiều khi tôi

bây giờ tôi viết nó cái có g, không g, rồi thì nó lỗi thôi ở trong đó, tôi không có học nhưng mà tôi xài được, thấy không? Nhiều người học yếu hơn mà làm như tôi làm không được, kêu làm cho mỗi người bài thơ như hôm rày đó, kêu nó làm, làm nổi không? Bể óc rồi. Thôi nghỉ hế.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài Gòn ngày 09/11/1977)

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

Thông Báo Của Hội Ái Hữu Vô Vi Tây Úc

Kính gửi ban biên tập

Xin quý ban biên tập nhờ đăng lên địa chỉ của Hội Ái Hữu Vô Vi Tây Úc vào tuần báo cho tiện việc liên lạc cùng các bạn đạo khắp nơi trên thế giới.

Hội Ái Hữu Vô Vi Tây Úc
C/O Lê thị thanh Phương (TĐ Qui Hội)
84 Yale Road, Thornlie WA 6108
Australia

Tel: +61 08 9459 0615
Mobile: 0431 885 691
Email: phuong00@gmail.com

Thành thật cảm ơn ban biên tập.

Kính thư,
Thanh Phương

Thông Báo Ghi Danh Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp 2011” “Lễ Tưởng Niệm Đức Thầy” Siem Reap – Cambodia

Kính thưa toàn thể quý bạn đạo,

Sau 2 kỳ tổ chức Đại Hội “**Du Hành Đạo Pháp**”, Ban Tổ Chức (BTC) cùng tất cả các bạn đạo tham dự đã phải đối đầu với nhiều nghịch cảnh từ đời cho tới đạo, cộng thêm thời điểm tổ chức Đại Hội lại nằm trong chu kỳ thiên tai bão táp theo thiên tượng cho biết. Tuy đại hội “**Du Hành Đạo Pháp**” không được tổ chức ở trong giai đoạn thuận duyên theo thiên thời, địa lợi, nhân hòa, nhưng với tấm lòng tận trung với đạo, hiếu với Thầy Tổ đã được Bề Trên điểm tâm chứng nhận, nên tất cả mọi khó khăn trong giờ phút cuối đã trở nên thành công viên mãn một cách lạ thường.

Mặc dù **Đại Hội Du Thuyền** được tổ chức trong mùa giông bão, nhưng cuộc hải trình lại phẳng lặng bình an. Bình an đến mức độ bạn đạo có thể hình dung như đã được chuẩn bị hay sắp xếp che chở từ một bàn tay vô hình nào đó mỗi khi du thuyền có thể bị đe dọa bởi những trận cuồng phong trên biển cả. Tất cả những dữ kiện đó đã xảy ra và bằng chứng cho thấy là giông bão luôn luôn xuất hiện một vài ngày trước khi tàu khởi hành hay là bắt đầu sau khi tàu đã trở về bến an toàn. Sự đến cũng như ra đi một cách trật tự, trong hồn nhiên siêu diệu của phong ba bão táp như nhắc nhở với toàn thể quý bạn đạo có mặt trên chuyến du thuyền về sự hiện diện trực tiếp làm việc của Bề Trên, của Đức Ông Tư và của Đức Thầy trong những ngày đại hội. Nhờ có những sự diễn biến kỳ diệu này, bạn đạo đã có thêm niềm tin, một lòng hướng thượng, quay vào bên trong để tận hưởng tất cả tình thương cũng như thanh quang điển lành mà Bề Trên đã ban bố cho đại hội **“Du Hành Đạo Pháp”**.

Nhìn lại những sự kiện ly kỳ siêu diệu đã xảy ra trong 2 kỳ đại hội **“Du Hành Đạo Pháp”** và gần nhất là đại hội trong tháng 9 vừa qua; lần đầu tiên, trong ngày khai mạc cũng như **“Tưởng Niệm Một Năm Ra Đi Của Đức Thầy Kinh Yêu”** trong bầu không khí thanh tịnh trang nghiêm, bạn đạo với nước mắt tràn đầy đã hạnh phúc tiếp nhận lời **Di Chúc** vô giá được gởi tặng từ Đức Thầy như là một món quà tâm linh trong dịp đầu Xuân Vô Vi mà Đức Thầy đã chuẩn bị trước cho bạn đạo, cho đại hội trong thời gian gần 30 năm qua.

Ngoài những giây phút thiêng liêng tuyệt vời đó, bạn đạo ngày đêm chung sống quây quần, san sẻ với nhau những kinh nghiệm tu học được pha lẫn với những mẫu chuyện **“Tình Thầy Tận Độ”** chan chứa đậm đà hương vị vui buồn của nước mắt, của nụ cười đã mang bạn đạo lại cận kề bên nhau một cách thân mật. Để rồi anh em trên dưới đồng lòng thực hiện theo lời di chúc của Đức Thầy, cùng nhau học nhẫn nhịn, học chiều chuộng, học thương yêu tha thứ, cùng nhau cố gắng duy trì ngọn đuốc tâm linh, tiếp tục con đường **“Du Hành Đạo Pháp”** mà Đức Thầy đã sáng lập và đứng đầu của tổ chức (**Trưởng Ban Tổ Chức của Đại Hội Du Hành Đạo Pháp**).

Chính nhờ có sự đồng lòng cộng với một niềm tin tưởng tuyệt đối nơi Đức Thầy, BTC đã cùng với toàn thể bạn đạo có mặt trong hội trường đồng tâm đứng lên, trang nghiêm chấp tay thành kính trình lên Bề Trên, Đức Ông Tư cùng Đức Thầy, cho phép **Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp 2011”** được tổ chức tại Siem Reap Cambodia theo tinh thần dân chủ chánh trực của đại đa số bạn đạo.

Viết đến đây, chúng tôi nhận thấy đại hội được thành công viên mãn là hoàn toàn nhờ vào tấm lòng thành kính, đong đầy niềm tin tưởng tuyệt đối của BTC, của bạn đạo đối với Bề Trên, đối với Đức Ông Tư và đối với Đức Thầy. Cho dù con đường sau này có gian nan vất vả, bài học khảo nghiệm tâm linh có khó khăn hơn, nhưng với sự thành tâm thiết tha cầu đạo, chúng tôi tin tưởng **“Du Hành Đạo Pháp”** luôn luôn được sự hỗ trợ và quang chiếu của Thầy Tổ và Bề Trên.

Với niềm tin tưởng như trên, BTC chúng tôi xin trân trọng kính trình đến toàn thể quý bạn đạo trên thế giới chương trình đại hội **“Du Hành Đạo Pháp 2011”** cùng với lễ **“Tưởng Niệm Đức Thầy”** sẽ được tổ chức tại **Khách Sạn 5 Sao - Angkor Miracle Resort and Spas**, Thành Phố **Siem Reap**, Vương Quốc **Cambodia** vào ngày 20 tháng 9 năm 2011 cho tới ngày 24 tháng 9 năm 2011. Chúng tôi ước mong quý bạn đạo hãy vượt qua tất cả những trở ngại của cá nhân, cùng nhau hợp tác tham gia, tiếp tục dừng hành con đường Vô Vi đạo pháp mà Đức Thầy đã vạch ra.

Chúng con xin chân thành cảm ơn Bề Trên, Đức Ông Tư và Đức Thầy đã thương yêu, soi sáng cũng như cho phép **Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp 2011”** được tổ chức tại Cambodia, tạo duyên lành cho huynh đệ Vô Vi có cơ hội cùng nhau tương phùng trong tinh thần thương yêu xây dựng.

Kính Thưa,

BTC Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2011

Tuesday, October 19th, 2010

Dear **International Vovi Meditation Group**,

Thank you for choosing Angkor Miracle Resort & Spa as your preferred choice of accommodation and conference. We commit to offer you our Cambodian hospitality to make your stay an enjoyable and memorable one.

It is our honor to welcome **International Vovi Meditation Group** to stay at Angkor Miracle Resort & Spa and join Conference in the period of September 18th to 26th, 2011.

Should you require any assistance, please kindly contact us!

We are willing to welcome you to our Hotel!

Thank you.

Sincerely,

Sashi Ranaweera
General Manager

Angkor Miracle Resort & Spa in Siem Reap, Cambodia
Address: National Road No. 6A, Kurn Srorng, Siem Reap, Kingdom of Cambodia
Tel: +855 (0) 63 969 900 / 2 - Facsimile +855 (0) 63 969 901
E-mail: miracle@angkormiracle.com - Website: www.angkormiracle.com

Phiếu Ghi Danh
Đại Hội VÔ-VI Quốc Tế
DU HÀNH ĐẠO PHÁP 2011
(Lễ Tưởng Niệm Ngày Đức Thầy Ra Đi)

Từ ngày 20.09.2011 – 24.9.2011

**Tại khách sạn Angkor Miracle Resort & Spa
Siem Reap, Cambodia**

Mỗi gia đình chỉ cần điền một phiếu nếu ở chung phòng.

Chi tiết cá nhân (Xin ghi họ và tên giống như trong Passport)			
Họ: (Trưởng phòng)		Tên:	Tên lót:
☐ Nam ☐ Nữ		Quốc tịch:	
Họ:		Tên:	Tên lót:
☐ Nam ☐ Nữ		Quốc tịch:	
Họ:		Tên:	Tên lót:
☐ Nam ☐ Nữ ☐ Trẻ em		Quốc tịch:	
Địa chỉ:			
Thành phố:	Tiểu bang:	Zip Code:	Quốc gia:
Điện thoại: (Nhà)	Cell:	Email:	
Tên thân nhân trong trường hợp khẩn cấp cần liên lạc:			Điện thoại:

Bạn cùng phòng (nếu không đi cùng gia đình)			
1)	Thành phố:	Quốc gia:	☐ Nam ☐ Nữ
2)	Thành phố:	Quốc gia:	☐ Nam ☐ Nữ

Giá tiền cho một người - \$USD (Xem phần ghi chú về Đại hội, Tour)			
Đại Hội (20.09.2011 - 24.09.2011)	Phòng 2 người	Phòng 3 người	Số tiền
Người lớn	☐ \$295	☐ \$280	
Người lớn (dành cho bạn đạo Việt Nam)	☐ \$275	☐ \$265	
Trẻ em dưới 12 tuổi ở chung với 2 người lớn		☐ \$165	
Đại Hội & Tour (20.09.2011 - 25.09.2011) (Thăm viếng đền Angkor Wat, Angkor Thom...)	Phòng 2 người	Phòng 3 người	
Người lớn	☐ \$380	☐ \$365	
Người lớn (dành cho bạn đạo Việt Nam)	☐ \$360	☐ \$350	
Trẻ em dưới 12 tuổi ở chung với 2 người lớn		☐ \$220	
Giá tiền khách sạn 1 đêm trước hoặc sau Đại Hội (1 người) (Xem phần ghi chú về khách sạn)	Số đêm trước Đại Hội (18 & 19/9)	Số đêm sau Đại Hội (24 & 25/9)	
Phòng 2 người \$40	☐	☐	
Phòng 3 người \$35	☐	☐	
Xe bus Saigon - Siem Reap (1 người) (Xem phần ghi chú về xe bus)	☐ \$70 (Khứ hồi)	☐ \$50 (1 chuyến)	
Tổng cộng			

Đóng tiền (Xem phần ghi chú về việc đóng tiền và giữ phòng)	
Ngày gửi phiếu ghi danh	\$100
Trước ngày 20/3/2011	Số tiền còn lại.

Chỉ phiếu, Cashier Check hay Money Order xin gửi về trưởng ban Ghi Danh và ghi trả cho:

VOVI FRIENDSHIP ASSOCIATION OF NEW YORK

Hủy bỏ ghi danh	
Trước ngày 20/4/2011	Hoàn tiền 100%
Từ ngày 20/4/2011 đến ngày 19/5/2011	Hoàn tiền 75%
Từ ngày 20/5/2011 đến ngày 19/6/2011	Hoàn tiền 50%
Từ ngày 20/6/2011 đến ngày 19/7/2011	Hoàn tiền 25%
Sau ngày 20/7/2011	Không hoàn tiền

Ban Ghi Danh Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2011

Ban Ghi Danh	Vùng Phụ Trách	Địa Chỉ Liên Lạc	Điện thoại/Email
Nguyễn Xuân Nhân	Germany (Đức quốc)	Kuefer 13 Rauheim 65479, Germany	(49) 6142-929-361 nammoadidaphat@web.de
Huỳnh Thiệu Tường	France (Pháp)	2 Rue du Capitaine Marchal 75020 Paris, France	33-1-43614838 cb8ct@yahoo.fr
Lý Ngọc Dung	USA (Hoa Kỳ) – Nam California	PO Box 1744 Garden Grove, CA 92842-1744, USA	714-352-9849 motchuyenbay@yahoo.com
Đoàn Quốc Trăn	USA (Hoa Kỳ) – Nam California	1731 E. Vermont Avenue Anaheim, CA 92805, USA	714-277-7735 tranquocdoan@yahoo.com
Nguyễn Hữu Lâm	USA (Hoa Kỳ) và các quốc gia còn lại	PO Box 92062 Portland, OR 97292-2062, USA	503-380-9307 Lam11@gmail.com
Nguyễn Minh Châu	Việt Nam	118 Pheasant Circle Brentwood, NY 11717, U.S.A	631-355-9873 vovinyewyork@gmail.com
Trần Lý Thanh (anh Thanh Hòa)	Việt Nam	9809 San Diego Street Spring Valley, CA 91977, USA	619-928-1888 Thanhhoa43@yahoo.com

Ghi chú:

Phiếu Ghi Danh qua website:

- Quý bạn có thể lấy Phiếu Ghi Danh (PGD) từ website: voviphatphap.org
- Mọi thắc mắc và đóng góp ý kiến về Đại hội Du Hành Đạo Pháp 2011 xin email về: voviduahanhdaopphap@gmail.com
- Bạn đạo muốn tìm hiểu thêm về khách sạn Angkor Miracle Resort & Spa xin vào website sau đây để biết thêm chi tiết: www.angkormiracle.com

Đại Hội:

- Thời gian Đại Hội: từ ngày **20/9/2011** đến ngày **24/9/2011**.
- Giá tiền Đại Hội bao gồm 3 bữa ăn: sáng, trưa và tối theo kiểu buffet tại khách sạn Angkor Miracle Resort & Spa và 1 bữa ăn tối tại nhà hàng Tonle Mekong vào ngày check-in 20/9/2011.
- Theo tiêu chuẩn của các khách sạn tại Á châu, các phòng ngủ chỉ được có 2 người hoặc 3 người là tối đa.
- Giá tiền Đại Hội không khác biệt nhiều giữa phòng 2 người và 3 người vì khách sạn tính tiền trên căn bản là phòng hợp và các bữa ăn.
- Ngày check-in vào Đại Hội: **20/9/2011**.
- Ngày check-out ra Đại Hội: **24/9/2011** (cho bạn đạo không tham dự tour)

Đại Hội và Tour Siem Reap:

- Thời gian Đại Hội và Tour Siem Reap: từ ngày **20/9/2011** đến ngày **25/9/2011**.
- Ngày check-in vào Đại Hội: **20/9/2011**.

- Tour Siem Reap: **24/9/2011**. Thăm viếng đền Angkor Wat, Angkor Thom, xem múa vũ dân tộc ... Tour gồm 1 bữa ăn trưa, 1 bữa ăn tối và 1 đêm tại khách sạn Angkor Miracle Resort & Spa.
- Ngày check-out Tour: **25/9/2011**.

Các đêm khách sạn trước hoặc sau Đại Hội:

- Ban Tổ Chức sẽ giữ phòng cho bạn đạo nào muốn đến trước Đại Hội 1-2 đêm (18-19/9/2011 hoặc ở lại sau Đại Hội 1-2 đêm (24-25/9/2011).
- Các đêm ở trước hoặc sau Đại Hội bao gồm 1 bữa ăn sáng.

Xe bus Sài Gòn – Siem Reap:

- Ngày khởi hành: **20/9/2011**. Bạn đạo tham dự Đại hội qua lộ trình này xin ghi danh với Ban Tổ Chức.
- Địa điểm và giờ khởi hành sẽ được thông báo sau.
- Giá tiền bao gồm 1 bữa ăn trưa tại nhà hàng Tonle Basak ở Phnom Penh.

Đưa/đón từ phi trường Siem Reap - khách sạn:

- Khách sạn sẽ lo việc đưa/đón bạn đạo bay thẳng từ ngoại quốc đến Siem Reap với giá tiền như sau và bạn đạo sẽ trả tiền thẳng cho tài xế shuttle bus của khách sạn:

1 – 2 người	\$15 / 1 người / 1 chuyến
3 – 6 người	\$13 / 1 người / 1 chuyến
7 – 15 người	\$10 / 1 người / 1 chuyến
16 – 35 người	\$ 6 / 1 người / 1 chuyến

Đóng tiền và giữ phòng:

- Ban Tổ Chức (BTC) Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2011 đã giữ 97 phòng Deluxe và 127 phòng Superior (phòng Deluxe lớn hơn phòng Superior một chút) tại khách sạn Angkor Miracle Resort & Spa. Bạn đạo ghi danh trước sẽ được ưu tiên ở các phòng Deluxe và sau đó là phòng Superior.
- Theo điều kiện trong hợp đồng chúng tôi sẽ phải thông báo cho khách sạn biết tổng số phòng BTC cần trước ngày Đại Hội khoảng 4 tháng để khỏi phải bị trả tiền phạt nếu giữ quá lâu. Cho nên chúng tôi sẽ giữ lại vừa đủ số phòng cho bạn đạo đã đóng trọn tiền Đại Hội trước ngày hủy bỏ ghi danh 20/4/2011.
- Sau ngày 20/4/2011, giá tiền Đại Hội có thể thay đổi tùy theo nhu cầu phòng mà khách sạn dành thêm cho BTC. Do đó chúng tôi sẽ không bảo đảm giá tiền Đại Hội như trên cho bạn đạo nào ghi danh sau ngày này. Tuy nhiên, chúng tôi sẽ thông báo đến quý bạn nếu có sự thay đổi về giá tiền Đại Hội.
- Vì vậy, **xin quý bạn đạo vui lòng ghi danh sớm và đóng trọn tiền trước ngày 31/3/2011** để Ban Tổ Chức có thể giữ phòng đầy đủ cho mọi bạn đạo tham dự Đại Hội với giá tiền như trên.
- Các bạn đạo ngoài Hoa Kỳ đóng tiền Đại Hội xin liên lạc với Ban Ghi Danh để biết thêm chi tiết về việc chuyển tiền thẳng vào trương mục của Đại Hội.

Thông Báo Của Tuần Báo Quy Hội Tình Người

Kính Thưa Toàn Thể Quý Bạn Đạo,

Bạn đạo Lê Tấn Quốc đã theo gót chân Đức Thầy về nơi thanh nhẹ chúng tôi, Ban Biên Tập (BBT) tuần báo **Quy Hội Tình Người**, vô cùng thương tiếc và xin chia buồn với gia đình anh Quốc. Sự ra đi của anh Quốc cũng là một mất mát lớn lao trong cộng đồng Vô Vi trên phương diện phát triển và phục vụ chung qua chương trình Thiền Viện, mạng lưới website và thông tin của tuần báo **Quy Hội Tình Người**.

Sau khi hoàn thành sứ mạng xây cất **Thiền Viện**, anh Lê Tấn Quốc đã ra đi vội vàng không để lại một văn kiện hợp pháp nào cho việc nối tiếp điều hành website www.quyhoitinhnguoi.org của Thiền Viện, đã được thành lập với tính cách phục vụ cho địa phương. Vì lý do đó, BBT của tuần báo **Quy Hội Tình Người** buộc lòng phải ngừng tất cả mọi chương trình hoạt động, theo tinh thần phục vụ, đúng theo luật pháp.

Nhận thấy tầm hoạt động phục vụ của tuần báo trong những năm vừa qua đã mang lại rất nhiều lợi ích cho cộng đồng Vô Vi trên phương diện quảng bá và phát triển lời giảng dạy của Đức Thầy qua mục “*Bé Tám*”, “*Lời Vàng Tiếng Ngọc*”, “*Thi Ca Của Đức Thầy*” và những bài viết cá nhân khuyến tu “*Tình Thầy Tận Độ*”, cộng với vô số những thông tin và tin tức có tính cách xây dựng trong cộng đồng Vô Vi nên anh em trong BBT quyết định tiếp nối những việc làm của tuần báo **Quy Hội Tình Người**. Chúng tôi xin ra mắt giới thiệu với toàn thể quý bạn đạo một tuần báo mới, với tên “**Tuần Báo Vô Vi**”, sẽ được phát hành trong trang website www.voviphatphap.org, chỉ với mục đích duy trì và phát triển những lời giảng dạy của Đức Thầy, những bài viết “*Tình Thầy Tận Độ*”, những tin tức và thông tin trong cộng đồng Vô Vi có tính cách xây dựng hợp pháp, đúng theo 7 Điều Lệ Thông Tin do Đức Thầy đề ra.

Để cho việc chuyển tiếp được nhịp nhàng và bớt sự ngỡ ngàng, chúng tôi BBT xin tuyên bố chấm dứt tất cả mọi hoạt động của website www.quyhoitinhnguoi.org cuối tuần ngày 31 tháng 10 năm 2010. Tất cả mọi tin tức và thông tin cây đăng xin vui lòng gửi về email tuanbaovovi@gmail.com.

Tuần Báo Vô Vi, sẽ được ra mắt vào ngày 31 tháng 10 năm 2010 trên trang website www.voviphatphap.org.

Cuối cùng anh em chúng con, trong BBT, kính xin Bề Trên, Đức Ông Tư và Đức Thầy minh chứng cho website www.voviphatphap.org cùng với **Tuần Báo Vô Vi**.

Thành thật cảm ơn lòng ưu ái và sự tin tưởng của tất cả các bạn đạo trong những năm vừa qua. Chúng tôi hy vọng **Tuần Báo Vô Vi** sẽ tiếp tục phát dương, tiếp tục mang lại nhiều ích lợi cho cá nhân bạn đạo nói riêng và cho việc phát triển rộng của cộng đồng Vô Vi nói chung.

Kính Thưa,
BBT Tuần Báo Quy Hội Tình Người

Vườn Thơ Bạn Đạo

TU SỬA

Tu hành sửa tánh sửa tâm
Sửa thân lập hạnh âm thầm công phu
Sửa hung trở lại hiền nhu
Sửa tà thành chánh lu bu không còn
Sửa khờ sửa dại thành khôn
Sửa mê ra giác vía hồn thăng hoa
Sửa sao nhớ niệm Di Đà
Sửa hờn sửa giận ra mà thương yêu
Sửa làm tội phước phải tiêu
Sửa cho đến đổi chẳng còn sợ chi
Bền lòng tu sửa một khi
Nếu tu không sửa sao thành người tu
Chẳng cần cạo tóc ở chùa
Sửa xong tâm tánh tại gia vẫn thành

*Cà Mau, 16/10/2010
Phùng Văn Tân*

ĐƯỜNG TIỀN KHÔNG DỪNG

Nhìn thấy sắc màu chẳng buộc ràng
Không dừng tiến mãi giữ thân an
Huyền sắc huyền quang chuyển biến ấy
Chỉ còn cái biết thật thanh nhàn

Chiêm bao mộng mị chẳng nên tin
Khởi trước bày ra lắm trận hình
Ngủ ám thiện ma bám vọng ấy
Sà vào tà đạo mất tâm linh

Đường tiến hư không chẳng dễ nào
Đi qua tam giới khảo lao đao
Ngủ ám ma mời giả hóa ấy
Thăng xuyên tiến mãi mặc lời chào

*Cà Mau, 1/9/2010
Phúc Tâm*

HƯỚNG PHẬT

Ngày đêm tưởng niệm Di Đà
Mặt mày sáng loáng mịn mà dễ thương
Ngày đêm tưởng nhớ Sĩ Lương
Tu hành chẳng sợ vô thường đến thăm
Ngày đêm tưởng niệm Quan Âm
Quả nhồi chẳng sợ an tâm hành trình
Ngày đêm tưởng nhớ Thánh Linh
Ngoại tà chẳng dám tiếp xin tá đầu
Ngày đêm tưởng niệm Tổ Hào
Phá mê phá chấp chẳng cầu phong ban
Hướng về Di Lạc thiện an
Hiện sang hạnh đức an khang vui hòa
Hướng về tổ Phật Thích Ca
Con đường chân chánh vượt qua tam phần
Giàu, nghèo luôn giữ thanh cần
Từ bi bác ái tâm thân đẹp hình

*Cà Mau, 8/10/2010
Phúc Tâm*

THỊ PHI

Phẩm cách ta đâu phải là phường sơ bạc
Sao lắm kẻ kỳ thị ghét bỏ, không ưa
Trời đất kia không thiên vị chắc đã vừa?
Mưa tầm tã nhà nông mừng bộ hành lại ghét
Trắng sáng tỏ Thi Nhân ngâm vịnh, Đạo chích sợ "rét"
Thời tiết nắng mưa chưa chắc thỏa mãn lòng người
Còn ta trọn vẹn đâu sao thoát tiếng phê phán chê cười
Tiếng thị phi nọc độc còn hơn rắn rết
Kẻ hại người vô tội vạ gấm hay ra phết
Lấy vợ trẻ cũng đem ra bàn thật chào thua.
Sinh hoạt cái chi một lũ thân nhau hòa.

*TPHCM, 20-10-2010
Minh-Nghĩa*

HƯ' ẢO

Ta buồn vì đời lắm đổi thay
Nay vậy mai khác mấy ai hay ?
Mới qua lũng lảng tiền đầy túi,
Nay lại bần cùng tay trắng tay.
Xưa lớn chức quyền như lụa gấm,
Giờ không địa vị tựa bèo mây.
Ai người đã thấy đời hư huyền,
Ắt sẽ xa lìa nỗi đắng cay.

PN. 18-10-2010

Thiền Tâm

GIẬN TÔI

Thơ ca văn bút tả theo đời
Biết bao sự việc diễn vui tươi
Tu học cho ta mà thực nghiệm
Hồn thơ lai láng ra nhiều lời.
Thông thông uyển uyển cho nên chuyên
Hiểu hiểu khai khai ta tự mình
Ngôn lời lui tới thêm sân giận
Mệt hơi lao lực khó tầm nơi.

Cà Mau, 06-05-2010

Văn Phong

SỰ ĐỜI

Kẻ bệnh người đau - ấy sự đời
Lảo đảo quay cuồng chạy khắp nơi
Thuốc Tiên tự có không ai ngó
Hướng ngoại ôm đời - chỉ khổ thôi.

Thức tỉnh cơn mê - ngộ Phật Trời
Bệnh đau sinh tử - luật ở đời
Ai sinh mà lại không có tử
Chỉ bằng tuân thủ - vĩa hồn vui.

Thương mẹ, thương cha nhiều cách tỏ
Sửa mình thanh sạch - ấy là lo
Thân tâm thanh nhẹ - rời mê chấp
Đại hiếu đây rồi - có chi lo.

Hà Nội, 5h ngày 05-9-2010

Thanh Dũng

THỬ' HÒA THANH TRƯỚC

Lâu lâu cũng thử mơ màng,
Để xem tâm vọng ngồn ngang thế nào?
Hoà cùng lạc lõng trăng sao,
Để cảm thông được niềm đau thế trần.
Đã mình nào có ngại ngần,
Đi trong trần trước đạt phần thanh cao.
Cũng như sen mọc giữa ao,
Lắm bùn nhưng vẫn tự hào hương sen !

PN. 18-10-2010

Thiền Đăng

LẠC ĐƯỜNG

Sa mạc hoang vu dễ lạc đường
Rừng thiêng hiểm trở khó tìm phương.
Trên đường đi tắt nhờ người dẫn.
Chỉ rõ hướng đi tránh khó lường.
Tự ý phiêu lưu, dễ bị lạc,
Chưa quen cơ địa, ắt thê lương.
Lạc đường đối diện, nhiều nguy hiểm.
Tốt nhất đi theo, người dẫn đường.

Củ Chi, 29/9/2010

Bá Tùng

THIỆN THANH

Chỉ thoáng rồi qua tuổi xế tà,
Mong cho thanh nhẹ nổi lòng ta
Thức đời giả tạm không mê trách
Nơi chốn hư không đó định tâm.
Tu học bao năm khai kiến thức
Đạt tường hiểu thấu là chân lành
Thanh quang điển sáng trí minh suốt
Mọi lối quân bình tất thiện thanh.

Cà Mau, 18-10-2010

Văn Phong

HAI KHÔNG

Tự tu lại thích cái “không không”
Thanh nhẹ thân tâm chẳng cột tròng
Danh lợi tình đời đều giả tạm
Hạnh phúc vĩnh hằng tại “tâm không”

Tân Phú ngày 14-10-2010

THANH DŨNG

HÀNH CA

Tâm bình thanh nhẹ ý chan hòa
Vui cùng điệp khúc pháp hành ca
Hòa uyển hồn nhiên tâm trí sáng
Thiên tình cảnh đẹp ở sâu xa.
Quân bình nội tức sâu thăm thẳm
Huyền bí kho tàng tìm thấu ra
Hư cảnh tuy không không lại có
Niềm tin mãi mãi đẹp bao la.

Cà Mau, 13-10-2010

Văn Phong

ĐA TẠ

(- Cảm ơn Huynh **PHAN CAO THẮNG** và quý **BĐ**. Thế giới
- Cảm ơn Huynh **TRẦN VĂN PHÚC** và quý **BĐ**. ở địa phương)

Cám ơn Bạn Đạo có lòng thương
Cứu trợ đồng môn rất đúng đường
Nhẹ bớt âu lo dễ luyện đạo
Vô Vi Pháp Lý đạo tình thương
Phước điền phát triển khéo gieo hạt
Thọ lãnh quả duyên phải kỹ cương
Chỉ biết rảnh tu đền đáp lại
Tình thâm nghĩa nặng cố lên hương.

Cà Mau, 20 - 10 - 2010

TM. BĐ/CM đã được cứu trợ

Út Hoa kính bút

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 12 tháng 3 năm 1972

Đối diện chung tình điển hóa phân
Đối trao trao đổi cảm thông lẫn
Phật Trời chung kết đồng luân tiến
Thế cảnh vẫn ghi vẫn góp phần

Tu hành trao đổi tối cần
Dồi mài sửa chữa sớm gần Phật Tiên
Tình thương chẳng phải của riêng
Của chung thiên hạ nối liền tánh tâm
Sống trong động loạn truy tầm
Được rồi lại mất trí tâm bất hòa
Đâm ra lập kế lo xa
Càng thêm động loạn khó hòa chơn tâm
Thanh cao khó hiểu khó tâm
Lầm than lại dễ thì thâm lầm sai
Thế gian địa ngục thiên đài
Lầm sai chẳng ít vậy ai công bằng?
Điển thanh điển trực khác tầng
Tùy cơn chuyển tiếp mỗi phần khác nhau
Tay chân nội cảnh bộ đầu
Phân ra thanh trực hợp màu hóa sanh
Muốn mau sớm được tiến hành
Bộ đầu khai triển hợp thành chơn như
Minh tâm kiến tánh vui cười
Người người thông cảm sưởi tươi thế tình
Chung cùng giữa họ với mình
Tình thương tràn ngập thiên tình mở mang
Thiên đàng trực chỉ phát quang
Chung lo xây dựng mở đàng lập thân.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên